

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

Ἐν τῇ πρώτῃ συνεδριάσει τῆς ἐπιτροπῆς τῆς συστάσεως πρὸς τέλει τῆς διενεργουμένης ἐκθέσεως κειμηλίων τοῦ ἱεροῦ ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνος διὰ τὴν 25^{ην} Μαρτίου ἐ. ἐ. σκέψις ἐγένετο ὅπως ἡ ἐκθεσις αὕτη τεθῇ ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ βασιλόπαιδος διαδόχου Κωνσταντίνου, ἀνετέθη δὲ εἰς τὸν κ. Κ. Παπαρρηγόπουλον πρόεδρον τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ εἰς τὸν κ. Μ. Μελᾶν πρόεδρον τοῦ Καλλιτεχνικοῦ Τμήματος τοῦ Συλλόγου Παρνασσοῦ ἢ ἐπὶ τούτου ἐνέργεια. Οἱ εἰρημένοι κύριοι παρέστησαν ἐνώπιον τοῦ Βασιλέως τὸ παρελθὸν Σάββατον, ὃ δὲ κ. Παπαρρηγόπουλος διηγήνηναι τὴν ἐπιθυμίαν ταύτην τῆς Ἐπιτροπῆς διὰ τῶν ἑξῆς:

Μεγαλειότατε

« Δύο ἐγκριτα σωματεῖα τῆς πόλεως τῶν Ἀθηνῶν, ὁ φιλολογικὸς σύλλογος Παρνασσὸς καὶ ἡ Ἱστορικὴ Ἑταιρία, ἐνόμισαν καλὸν νὰ πανηγυρισθῇ ἐφέτος ἡ ἐθνικὴ ἑορτὴ τῆς 25^{ης} Μαρτίου πρὸς τοῖς ἄλλοις δι' ἐκθέσεως τῶν παντοειδῶν μνημείων τοῦ ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνος ὅσα ἀνέκινται εἰς δημόσια καταστήματα ἢ σώζονται παρὰ τοῖς ἀπογόνους τῶν πρωταθλητῶν καὶ παρ' ἄλλοις πολίταις. Ἐν ταύτῃ ὁμοῦ ἐξεδήλωσαν τὴν εὐχὴν ὅπως τὸ ἀπεικόνισμα ἐκείνων χρόνων εὐκλειῶν καὶ ἀειμνήστων τεθῇ ἐπ' αἰσίοις ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Α. Β. Υ. τοῦ βασιλόπαιδος διαδόχου Κωνσταντίνου, καὶ ἀνέθηκαν ἡμῖν τὴν ἐντολὴν τοῦ νὰ ὑποβάλωμεν εὐσεβάστως εἰς τὴν Υ. Μ. τὴν εὐχὴν ταύτην.

Ἐπὶ τούτῳ ἐξηγησάμεθα τὴν τιμὴν τοῦ νὰ παρασταθῶμεν ἐνώπιον Ὑμῶν, Μεγαλειότατε, εὐέλπιδες ὅτι θέλετε εὐδοκήσει νὰ ἐκπληρώσῃτε παράκλησιν, ἣτις, πεπεισθότως λέγω, ἀνταποκρίνεται εἰς τὸ αἶσθημα ἐλοκλήρου τοῦ ἑλληνισμοῦ ».

Εἰς ταῦτα ὁ βασιλεὺς ἀπήντησε τὰ ἐπόμενα:

« Ἀποδέχομαι εὐχαρίστως τὴν πρότασιν ὑμῶν. Ὁ διάδοχος ὅστις εἶνε Ἕλλην, ψυχῇ καὶ σώματι Ἕλλην, ἀποτελεῖ ἓνα τῶν κρίκων δι' ὧν ὁ ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγὼν συνδέεται μετὰ τοῦ παρόντος καὶ τοῦ μέλλοντος τοῦ ἑλληνισμοῦ. Εἶνε ἀκόμη πολὺ νέος· ἀλλὰ θέλει βεβαίως ὠρεθῇ ἐκ τῆς ἐκθέσεως ταύτης διὰ νὰ γνωρίσῃ καλλίτερον πολλὰ τῶν προσώπων καὶ τῶν γεγονότων τῆς μεγάλης ἐκείνης περιόδου τοῦ ἐθνικοῦ ἡμῶν βίου. »

Μετὰ ταῦτα ἡ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς ἠρώτησε ποῦ θέλει καταρτισθῇ ἡ ἐκθεσις καὶ ἐὰν ἔχωμεν ἀποχωρῶντα πρὸς συγκρότησιν αὐτῆς μνημεῖα· λαβὼν δὲ περὶ τούτου τὰς ζητούμενας ἐξηγήσεις ἐούστησε νὰ ληφθῇ πᾶσα πρόνοια πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν ἱερῶν ἐκείνων κειμηλίων, διαρκούσης τῆς ἐκθέσεως.

Τὸ ἐξαγόμενον τοῦτο ἀνεκοινώθη ὑπὸ τοῦ προέδρου κατὰ τὴν χθὲς γενομένην συνεδρίαν τῆς Ἐπιτροπῆς, ἣτις μετὰ τοῦτο ἀπεφάσισε νὰ προβῇ συντόμως εἰς τὴν πραγματοποιήσιν τῆς Ἐκθέσεως ἀναθέσασα εἰς τὸ προεδρεῖον αὐτῆς καὶ εἰς τοὺς ἐκ τῶν μελῶν τῆς κκ. Μ. Μελᾶν, Α. Θεοφιλᾶν καὶ Ν. Κουρῆν τὴν δέουσαν προκαταρκτικὴν ἐνέργειαν.

Καὶ ἡ κυβέρνησις ἐπίσης πρὸς ἣν ἀνεκοινώθη ἡ ἰδέα τῆς Ἐκθέσεως, ὑπεσχέθη προθύμως νὰ παράσχῃ πᾶσαν ὑποστήριξιν, χορηγοῦσα τὰ ἐν τοῖς διαφόροις δημοσίοις καταστήμασι διατηρούμενα κειμήλια καὶ ἀντικείμενα σχέσιν ἔχοντα μὲ τὸν ἱερὸν Ἀγῶνα. Πολλοὶ δὲ ἰδιῶται ἐπικροτοῦντες τὴν ἀγαθὴν ἰδέαν ἐδείχθησαν πρόθυμοι νὰ προσφέρωσι τὰ εἰς τὴν κατοχὴν αὐτῶν εὕρισκόμενα ἱστορικὰ ἀντικείμενα. Ἐν γένει ἡ ἰδέα τῆς τοιαύτης Ἐκθέσεως ἐγένετο πανταχοῦ ἀποδεκτὴ μετὰ συμπαθείας καὶ ἐνθουσιασμοῦ καὶ πολλαὶ ὑπάρχουσιν ἐλπίδες περὶ τῆς πλήρους αὐτῆς ἐπιτυχίας.

(Ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 34 τῆς 3 Φεβρουαρίου 1884 φύλλου τῆς ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ).

